

Apòstol Pere, la roca que estima

En el títol del llibre recent d'un monjo amic, sant Pere és anomenat "La Roca que plora", al·lusió, és clar, a les llàgrimes que l'apòstol va vessar després de la seva triple negació. Però quan el Senyor Ressuscitat li provoca aquella també triple confessió d'amor, el Mestre li confia la cura del seu ramat: Tu, Senyor, saps que t'estimo. I Pere esdevindrà la roca ferma de l'Església de Jesús.

I quina trajectòria, la de Pere! Jesús li havia predit: quan eres jove, et cenyies tu mateix..., però quan seràs gran, et duran on tu no voldries. És a dir, a Pere li caldrà encara passar per un despullament total. Per això, en adreçar-se al captaire assegut a la porta del temple: No tinc plata ni or..., ni riquesa ni poder, ni tan sols em refio de mi mateix, està expressant aquesta convicció: «Què és allò que tinc? En el nom de Jesús de Natzaret, aixeca't i camina. Únicament la força que em ve del Crist».

A la societat d'avui es cotitzen encara el poder, el rol, la influència, els títols. Allò que pensem o creiem no interessa.

La nostra comunitat, de laics i de monges, seguidors de Jesús, té Pere com a titular, com a referent evangèlic. Quan cantem comunitàriament: Tu ets Pere i sobre aquesta roca edificaré la meva Església, potser somriem per dins tot dient-nos: jo, nosaltres, pedra, roca? Si de cas granet de sorra i gràcies! Sí, però quan aquest granet de sorra l'amalgamen la fe i l'amor, cadascun de nosaltres esdevenim la més gran força per a transformar-nos nosaltres mateixos i transformar el món. És la força que prové del Crist mort i ressuscitat: aquesta és la nostra fe.

MARIA-LURDES SOLÉ

SORTIDA PASQUAL

El passat 23 de maig, un grup de la comunitat cristiana del Monestir de Sant Pere de les Puel·les vam participar en la Sortida Pasqual 2009. Tothom va acudir a la cita amb ganes de compartir una diada d'amistat, de companyia, de contemplació de la natura, de descoberta arquitectònica i de Pasqua joiosa al voltant de la taula de l'eucaristia.

El dia va començar amb la pregària de laudes. El cel estava una mica grisós, però a poc a poc els núvols es van enlairar i la diada va ser lluminosa i primaveral. La primera fita era la visita al monestir de Sant Pere de Casserres, antic monestir benedictí del terme de les Masies de Roda, del segle XI. Durant el trajecte en Jesús Insa ens va documentar sobre les moltes esglésies romàniques de la comarca de Osona. Com exemple vam visitar l'església i el poble de Sant Esteve de Tavèrnoles.

Tot fent camí cap a Sant Pere de Casserres, des de l'autocar vam admirar les magnífiques vistes panoràmiques del pantà de Sau, ple a vessar. Després un caminet a peu ens va portar fins a l'entrada d'aquest monestir,

un dels monuments més importants de l'arquitectura romànica catalana, recentment restaurat. La seva estratègica situació geogràfica, a la part interior d'un meandre engorjat i molt pronunciat del Ter, mig envoltat pel pantà, com si fos la proa d'un vaixell, li donen una bellesa serena i excepcional. Vam gaudir d'una estona de contemplació. Tot seguit vam visitar el monestir: l'església, el claustre amb porxos de columnes més antic que es conserva a Catalunya i totes les dependències.

Acabada la visita vam seguir la ruta fins a arribar al santuari del Far, segle XV. Les vistes panoràmiques des de dalt el santuari són impressionants, a tocar del cel. Al restaurant ja ens esperaven pel dinar.

A la tarda ens vam reunir tots plegats a l'església del santuari del Far per fer una posta en comú comunitària. El rector ens va dirigir una paraules de benvinguda. En aquesta trobada fraterna vam presentar-nos cadascun dels presents i vam explicar la nostra vinculació personal amb la comunitat de Sant Pere de les Puel·les, per tal d'intensificar els nostres llaços de coneixença i d'amistat. Després ens van llegir un escrit sobre la "crisi" actual, econòmica, social i de valors. Un a un vam expressar els nostres pensaments i afirmacions sobre el tema de debat. El gran ventall de comentaris que es van exposar ens van ajudar a reflexionar-hi d'una manera més àmplia i profunda.

Tor seguit vam celebrar l'eucaristia amb la pregària de vespres, presidida per Mn. Josep M. Turull acompanyat del diaca Mn. Xavier Rius. Va ser una celebració viscuda, pasqual i joiosa.

En acabar, vam enfilem el retorn cap a casa. Es va fer de nit, però els cors estaven contents d'haver pogut participar i compartir fraternalment la Sortida Pasqual 2009. Com a record de la sortida unes persones de la comunitat, a qui agraïm el treball, ens van regalar una bonica estampa d'icones.

M. ANTÒNIA SAMBEAT

PROJECTE DE SOLIDARITAT DE QUARESMA

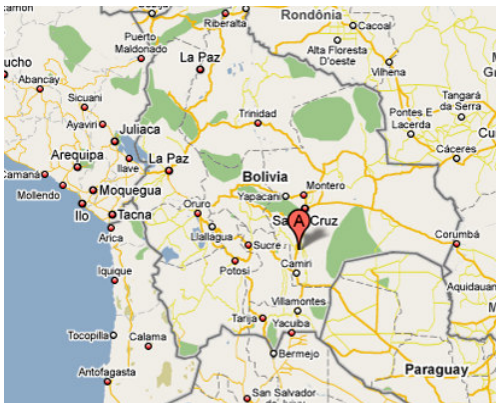
Hem rebut aquesta carta des de Arakuaarenda(Bolívia)

Benvolguda comunitat,

El 20 de maig proppassat, tinguérem la joia de saber que la vostra comunitat i el grup de laics que comparteixen les vostres eucaristies i altres activitats, a l'estil de les col·lectes que es recullen a les primeres comunitats cristianes, van aconseguir 1.400,00 euros per al grup de vint-i-cinc dones de la comunitat guaraní-chiriguana de El Espino ubicada al municipi de Charagua de la Província Cordillera al Departament de Santa Cruz (Bolívia).

No cal que us digui que la quantitat que heu recollit supera a dojo el que us havíem demanat, el total de la qual no arribava als 1.000,00 euros.

El projecte que us vam enviar fa uns quatre mesos, estava orientat a preparar un terreny de 1.000 m² (més o menys com una pista de bàsquet) per a construir-hi un hort i plantar verdures, com ara cols, enciams, bledes, espinacs, julivert, tomàquets, pebrots, etc. En aquella oportunitat us explicàvem que tant la responsabilitat com l'execució del projecte s'encarregava al grup de dones d'aquesta comunitat de El Espino.

Blanca Carrillo i Digna Camachano, dues noies joves titulades en Agropecuària al nostre Centre d'Arakuaarenda de Charagua, amb el suport de la Directiva, han estat nomenades per a conduir els aspectes de gestió i execució de totes les activitats corresponents a l'hort.

Actualment, el grup està procedint a l'obtenció dels pals i materials de filferro per a assegurar l'encerclament i la posterior llaurada del terreny, preparar i instal·lar el petit rec, obtenir les llavors, comprar algunes eines bàsiques: pales, aixades, cànecs, regadores, balança manual, carretó, etc.

Les dones de El Espino us expressen amb joia el seu agraïment i ja, des d'ara, us fan arribar el missatge d'invitació i acolliment per a quan algú de vosaltres s'anima a visitar-les. Tingueu la seguretat que, amb tot l'amor del món, us serviran per a esmorzar una bona amanida, amb verdures fresques collides a casa i, si us cau bé, se li podran afegir uns bolets i unes quantes mandioques bullides del tot casolanes.

Sobretot, però, aquestes germanes guaraní us manifesten que faran memòria de vosaltres al moment de celebrar la principal 'memòria', la de la taula de Jesús, la taula de les tovalles que s'eixamplen i dels plats que es multipliquen.

Amic vostre,

FRANCESC PIFARRÉ, sj

Aquests dies s'han adreçat a la nostra comunitat demanant ajuda algunes entitats amb les que col·laborem o havíem col·laborat i que en aquests moments estan desbordades per la quantitat de persones que es troben sense treball, a les quals atenen i donen suport. Aquest és el cas d'Ared i d'Anem per Feina,

ARED

La nostra comunitat ja fa temps que coneix i col·labora amb aquesta Fundació per a la integració social i laboral de dones en situació d'exclusió. Procedeixen majoritàriament de centres penitenciaris o de serveis socials. L'objectiu principal d'aquesta entitat és fer que la persona atesa arribi a una integració real i una plena autonomia i ho fan a través d'un acompanyament personal, d'una formació professional, els faciliten pisos perquè puguin viure amb els seus fills, etc.

La directora del centre, M. Teresa Rodríguez agraeix l'ajuda que li oferim des de la comunitat, i ha demanat la possibilitat de venir a parlar-nos de les greus dificultats econòmiques que en aquests moments estan travessant. Ens portaran alguns dels treballs que es confeccionen en el seu taller perquè puguem ajudar-les adquirint-ne algun.

ANEM PER FEINA

Anem per Feina és una entitat que treballa per a la inserció social i laboral de dones immigrades i les prepara i les acompanya a través d'una borsa de treball que ofereix llocs de feina i fa un seguiment després de la incorporació a la feina. Han editat un díptic molt suggestiu amb el títol *Necessita algú de confiança? El trobareu a les tauletes de l'entrada a l'església i a la de la sala de la sagristia.*

COMIAT DEL NOSTRE AMIC JOSEP M. ROIG

El passat 8 de maig va morir el nostre estimat amic Josep M. Roig. Ell, juntament amb la seva esposa, M. Dolors Amat, han estat vinculats des de molts anys a la nostra comunitat participant fidelment en les eucaristies dels diumenges i festes i col·laborant amb i entusiasme en les activitats de la nostra "comunitat cristiana." Donem gràcies Déu per tot el que hem rebut del Josep M. al llarg de tants anys i de tenir la M. Dolors entre nosaltres.

Ens plau d'oferir-vos les paraules de comiat que va llegir la M. Dolors el dia de l'enterrament del Josep M.

*Jo us espero. Jo no sóc pas lluny,
Just a l'altre costat del camí.*
Charles Péguy

El proper dia 3 de setembre s'haurien complert 50 anys des que, en presència de l'Església, ens vam prometre amor i fidelitat per sempre. En els moviments de joventut vam aprendre el coneixement de Jesús, a viure la seva paraula, a voler imitar les seves actituds, de tal manera que el nostre objectiu era romandre units al Crist "com la sarment al cep", viure l'evangeli fins a les últimes conseqüències, obrir-nos i compartir la Bona Nova dintre d'una comunitat d'amor universal, compromentent-nos al servei de l'Església i la societat.

Josep Maria, has estat un home de pau i bé. Aquests llargs anys al teu costat he descobert que el compromís per sempre és possible. A través de la teva donació generosa, s'ha fet present en mi, dia rere dia, l'amor de Déu a la humanitat. M'has ensenyat a estimar la natura, l'esforç i el treball constant, la justícia, la comprensió en la diversitat, a compartir fe i vida en els equips de matrimonis, i el zel per fer conèixer i escampar el Regne de Déu. Tot això silenciosament, amb humilitat i senzillesa, participant sovint en les pregàries i l'eucaristia. Avui dono gràcies al Pare del cel pel do del nostre matrimoni.

Junts hem compartit una experiència vital. El misteri de mort i resurrecció ens ha colpit, ens ha travessat, i a poc a poc ha transformant la nostra vida. En aquesta llarga i penosa malaltia el Senyor t'ha acompanyat fins que, configurat amb Jesús en el despullament total, has arribat amb Ell a la llum per sempre, al sol que no te posta.

No és un adéu per sempre. La comunió dels sants brilla intensament. El record del teu comiat en la plenitud del temps pasqual resta en nosaltres com un moment fort en que el Senyor se'ns ha fet present tal com ens havia promès. *Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món* (Mt 28,20).

MARIA DOLORS AMAT
Barcelona, maig de 2009

Des de la Fraternitat

DE SANT BENET DE MONTSERRAT A LA GARRIGA

Aquest darrer trimestre del curs 2008-2009, hem tingut dues trobades d'aprofundiment. La primera el 25 i 26 d'abril a Sant Benet de Montserrat on la germana Olga Nicolau ens va impartir una conferència sobre el llibre de Jonàs, fent-nos aprofundir d'una manera àgil i entenedora en aquest breu però intens text. *Tot un descobriment per a molts de nosaltres!*

L'interès que va despertar en nosaltres aquest llibre va fer que fos el tema d'aprofundiment de la següent trobada, celebrada el 6 i 7 de juny a la Garriga, a on les germanes franciscanes missioneres ens acullen sempre molt bé. El punts de reflexió, i dels quals en vam treure molt profit van ésser:

- *Quines són les meves pròpies evasions (instintives o reals) respecte d'allò que Déu espera de mi?*
- *Quina és la meua imatge de Déu ?*
- *Com podem col·laborar avui en el nostre món per passar del "caos" al "cosmos"*

No cal dir que les nostres germanes de la fraternitat Anna Mª Sanahuja i Mercè Cercós sempre ens obsequien amb les menges típiques de la Garriga com són coca i botifarra. Amb aquesta trobada vam sortir nodrits tant espiritualment com físicament, també poguérem gaudir d'un temps de lleure passejant per aquest bonic poble.

CARME VILLARROYA

Racó de lectura

EL DON DE LOS AÑOS : SABER ENVEJECER

Joan Chittister
Sal Terrae, 2009
(El pozo de Siquem ; 242)

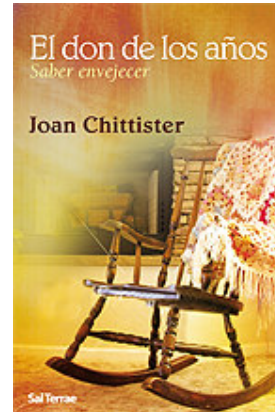
Aquest llibre, escrit per Joan Chittister, invita a acceptar la vellesa com una part natural de la vida, com una etapa que és, a la vegada, activa i contemplativa, productiva, que predisposa a la reflexió i que confereix saviesa, llibertat i una prosperitat diferent.

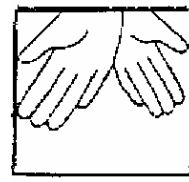
El llibre examina les noves visions que apareixen amb l'edat, reaccions i canvis que es produeixen, problemes i reptes, analitzant la diferència que hi ha entre el "fer" i el "ser", dues dimensions importants de la vida.

Amb els anys, el do de la vida es fa més conscient i es pot viure amb més plenitud que mai, però per a això cal saber contemplar els anys amb atenció i vitalitat.

El don de los años, d'agradable lectura, és un estímul de renovació i plenitud de vida.

Joan Chittister, monja benedictina, és teòloga i psicòloga social, coneguda per tot el món per les seves iniciatives a favor de la pau i la justícia i el seu compromís a favor de la igualtat de la dona. És autora de molts llibres que han tingut una gran divulgació.

Pregària de vacances

Déu, Pare i Mare, hem deixat el treball i la casa
i heu-nos aquí pels camins del món.

Et lloem per la bellesa que prodigues a la natura
i per totes les coses bones que l'home i deixa en seu pas.
Et lloem encara més
per les meravelles de la gràcia que tu has encarnat
i segueixes encarnant en Jesucrist.

Et donem gràcies en aquests dies d'oci
de poder gaudir-ne millor.

Ajuda'ns a respondre-hi
amb el respecte degut a la natura
i a tots els éssers humans.

Ensenya'ns a estar atents als signes
que tu poses en el camí de la nostra vida,
així com en l'absència de vida
que puguem descobrir al voltant nostre.

Fes que, havent posat en tu la nostra esperança,
esdevinguem la prova vivent del teu Regne,
la manifestació de la teva presència
en les relacions amb els altres.

De retorn a casa,
que puguem guardar l'experiència
de l'abundància dels teus dons.

Desperta en nosaltres sentiments d'admiració
i d'acció de gràcies;
dóna'ns la serenor en l'adversitat,
posa'ns a dins la joia de fer de la nostra vida un do.

Amén.

JAUME CAMPRDON
bisbe emèrit de Girona